

บทที่ 5

สรุปผลและอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในองค์ประกอบด้านบิดามารดา องค์ประกอบด้านนิสิต และองค์ประกอบด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตรกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรีของนิสิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยใช้ข้อมูลที่เก็บไว้แล้วของฝ่ายวางแผนและพัฒนา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยปีที่ 1 และปีที่ 3 ประจำการศึกษา 2524 จำนวน 2650 คน และ 2541 คน ตามลำดับได้นำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์หาสัมประสิทธิ์สหพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) และสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ของ Cramer (Cramer's V)

ผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้

1. ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในองค์ประกอบด้านบิดามารดากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต พบว่า
 - 1.1 ตัวแปรในองค์ประกอบด้านบิดามารดาที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .01$) มี 3 ตัวแปร คือ รายได้บิดา รายได้มารดาและอาชีพของมารดา
 - 1.2 ตัวแปรในองค์ประกอบด้านบิดามารดาที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .01$) มี 2 ตัวแปร คือ รายได้บิดา และฐานะการสมรสของบิดามารดา
 - 1.3 สำหรับตัวแปรในองค์ประกอบด้านบิดามารดาที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตปีที่ 1 และปีที่ 3 มี 1 ตัวแปร คือ รายได้ของบิดา

2. ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในองค์ประกอบด้านนิสิตกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต พบว่า

2.1 ตัวแปรในองค์ประกอบด้านนิสิต ที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .01$) มี 7 ตัวแปร คือ คณะ แพศ จำนวนเงินที่ได้รับในแต่ละเดือน ลำดับที่เลือกของคณะที่ศึกษา จำนวนครั้งในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย การได้รับทุนและวิธีเดินทางมามหาวิทยาลัย

2.2 ตัวแปรในองค์ประกอบด้านนิสิต ที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .01$) มี 8 ตัวแปร คือ คณะ แพศ ลำดับที่ในการเป็นบุตร จำนวนเงินที่ได้รับในแต่ละเดือน ลำดับที่เลือกของคณะที่ศึกษา จำนวนครั้งในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย การได้รับรางวัลและวิธีเดินทางมามหาวิทยาลัย

2.3 สำหรับตัวแปรในองค์ประกอบด้านนิสิต ที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตปีที่ 1 และปีที่ 3 มี 7 ตัวแปร คือ คณะ แพศ จำนวนเงินที่ได้รับในแต่ละเดือน ลำดับที่ของคณะที่เลือกศึกษา จำนวนครั้งในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย การได้รับรางวัลและวิธีเดินทางมามหาวิทยาลัย

3. ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในองค์ประกอบด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตรกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต พบว่า

3.1 ตัวแปรในองค์ประกอบด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .01$) มี 5 ตัวแปร คือ ประเภทของกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่สนใจมากที่สุด ประเภทของกิจกรรมเสริมหลักสูตรของฝ่ายศิลปและวัฒนธรรมที่สนใจมากที่สุด ประเภทของกีฬาประเภททีมที่ชอบเล่น ประเภทของกีฬาประเภทบุคคลที่ชอบเล่น ประเภทของดนตรีที่ชอบฟังมากที่สุด

3.2 ตัวแปรในองค์ประกอบด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .01$) มี 4 ตัวแปร คือ ประเภทของกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่สนใจมากที่สุด ประเภทของกิจกรรมเสริมหลักสูตรของฝ่ายวิชาการที่สนใจมากที่สุด ประเภทของกิจกรรมเสริมหลักสูตรของฝ่ายพัฒนาสังคมที่สนใจมากที่สุด ประเภทของกิจกรรมเสริมหลักสูตรของฝ่ายศิลปและวัฒนธรรมที่สนใจมากที่สุด

3.3 สำหรับตัวแปรในองค์ประกอบด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตร ที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตปีที่ 1 และปีที่ 3 มี 2 ตัวแปร คือ ประเภทของกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่สนใจมากที่สุด ประเภทของกิจกรรมเสริมหลักสูตรของฝ่ายศิลปและวัฒนธรรมที่สนใจมากที่สุด

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการวิจัยในการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในองค์ประกอบด้านบิดามารดากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต พบว่า รายได้ของบิดามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งการที่รายได้ของบิดามีส่วนสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตนั้น อาจเนื่องมาจากสภาพทางสังคม สภาพแวดล้อม ตลอดจนการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา ได้ต่างไปจากระดับมัธยมศึกษา นั่นคือ การศึกษาในระดับอุดมศึกษานี้ นิสิตจะต้องเรียนด้วยตนเอง ดังนั้น นิสิตจำเป็นต้องมีการศึกษาค้นคว้า มีการทำรายงาน ตลอดจนการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ มากขึ้นกว่าในระดับมัธยมศึกษา สิ่งที่เป็นที่ตามมาที่จะเอื้ออำนวยให้นิสิตประกอบภาระกิจต่างๆ เหล่านี้ได้ก็คือ เงิน ดังนั้นรายได้ของบิดาจึงมีส่วนเกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต ทั้งนี้เพราะรายได้ของบิดาจะเป็นเครื่องชี้บ่งได้ว่านิสิตมีความคล่องตัวในด้านการเงินขนาดไหน กล่าวคือ ถ้ารายได้ของบิดาส่งปัญหาทางการเงินก็จะไม่เกิดขึ้นกับนิสิต แต่ถ้ารายได้ของบิดาอยู่ในระดับต่ำก็จะทำให้นิสิตมีปัญหาทางการเงินและเกิดปัญหาต่อเนื่องไปถึงการศึกษาค้นคว้า การเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ เพราะ

อาจจะทำได้ไม่เต็มที่เท่าที่ควร ในที่สุดอาจจะมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต หรือไม่
นิสิตที่อยู่ในสภาพการ เช่นนี้ก็อาจจะไปทำงานพิเศษ เพื่อหาเงินเติมจากรายได้ที่ได้รับ จาก
บิดา เพื่อนำมาใช้จ่ายในการศึกษาหรือเพื่อเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ โดยประสงค์ให้ทัดเทียม
เพื่อน ซึ่งถ้าเป็นเช่นนี้แล้ว เวลาทั้งหมดที่จะต้องใช้ในการศึกษาก็จะถูกจำกัดลง เพราะ
ต้องเสียเวลาที่ต้องจะค้นคว้านั้นไปทำงานหารายได้พิเศษ ด้วยปัญหาตังนี้รายได้ของบิดา
อาจจะมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก็อาจเป็นได้ และจากผลการวิจัยนี้ได้สอดคล้องกับ
ผลการวิจัยของ วอดิงตันและแกรนท์¹ (Worthington and Grant), ไรท์และบิน²
(Wright and Bean) ที่พบว่ารายได้ของครอบครัวเป็นตัวทำนายผลสัมฤทธิ์ที่ดีที่สุด

2. ผลการวิจัยในการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในองค์ประกอบด้านนิสิต
กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตพบว่า คณะ เพศ ลำดับที่เลือกของคณะที่ศึกษา จำนวน
ครั้งในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย ซึ่งเมื่อพิจารณาตัวแปรเหล่านี้แล้วจะพบว่าตัวแปรเหล่านี้
มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน และอาจส่งผลถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตด้วย ตังนี้

2.1 ลำดับที่เลือกของคณะที่ศึกษากับจำนวนครั้งในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย
ผู้วิจัยมีความเชื่อว่าคณะที่นิสิตเลือกเป็นอันดับแรกๆนั้น เป็นคณะที่นิสิตมีความสนใจ และ
คิดว่าตัวเองมีความถนัดในการที่จะศึกษาในคณะนั้นๆมากกว่าคณะที่เลือกเป็นอันดับท้ายๆ ซึ่ง
ถ้านิสิตได้เข้าศึกษาในคณะที่เลือกเป็นอันดับแรกๆก็น่าจะทำให้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
นิสิตดีกว่าที่ได้เข้าศึกษาในคณะที่เลือกเป็นอันดับท้ายๆ ผู้วิจัยมีความเชื่อว่าจำนวนครั้งในการ
สอบเข้ามหาวิทยาลัยของนิสิตนั้นเป็นการแสดงความพยายามและความตั้งใจจริงของนิสิตที่
จะเข้าศึกษา ตังนั้นเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างลำดับที่เลือกของคณะที่ศึกษากับจำนวน
ครั้งในการสอบเข้ามหาวิทยาลัยร่วมกันแล้วพบว่า สถานการณ์ที่เป็นไปได้ 4 สถานการณ์ที่มี
ผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต กล่าวคือ

¹ Worthington and Grant, IBid.

² Wright and Bean, IBid.

2.2.1 ในกรณีที่นิสิตสอบน้อยครั้งและได้คณะที่เลือกเป็นอันดับแรกๆ นิสิตย่อมมีความภาคภูมิใจและความพึงพอใจต่อคณะที่ตัวเองสอบคัดเลือกได้ นิสิตที่อยู่ในสถานการณ์เช่นนี้ จึงมีแนวโน้มที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะอยู่ในระดับสูง

2.2.2 ในกรณีที่นิสิตสอบหลายครั้งและได้คณะที่เลือกเป็นอันดับแรกๆ ซึ่งเป็นคณะที่นิสิตพึงพอใจมากกว่าที่อยู่ในอันดับท้ายๆ นิสิตที่อยู่ในสถานการณ์เช่นนี้มีแนวโน้มที่จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

2.2.3 ในกรณีที่นิสิตสอบน้อยครั้ง แต่ได้คณะที่เลือกเป็นอันดับท้ายๆ นิสิตอาจไม่พึงพอใจต่อคณะที่นิสิตสอบได้มากนัก นิสิตที่อยู่ในสถานการณ์เช่นนี้มีแนวโน้มที่จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ได้ดีเท่าที่ควร

2.2.4 ในกรณีที่นิสิตสอบหลายครั้งและได้คณะที่เลือกเป็นอันดับท้ายๆ นิสิตย่อมไม่พึงพอใจในคณะที่ได้ นิสิตที่อยู่ในสถานการณ์เช่นนี้มีแนวโน้มที่จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

2.2 คณะกับเพศจะพบได้ว่า คณะบางคณะมีนิสิตชายมากกว่านิสิตหญิง เช่น คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ หรือบางคณะจะมีนิสิตหญิงมากกว่านิสิตชาย เช่น คณะอักษรศาสตร์ คณะครุศาสตร์ ซึ่งที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะการให้ความสนใจในสาขาวิชาของนิสิตชายกับนิสิตหญิงแตกต่างกัน จากลักษณะดังกล่าวนี้ อาจส่งผลไปยังผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วย เช่น คณะวิศวกรรมศาสตร์และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์จะเป็นคณะที่อยู่ในความสนใจของนิสิตชายมากกว่า เมื่อนิสิตได้มีโอกาสเข้าศึกษาใน 2 คณะดังกล่าวนี้ก็จะทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีกว่านิสิตหญิง หรือคณะอักษรศาสตร์จะเป็นคณะที่อยู่ในความสนใจของนิสิตหญิงมากกว่านิสิตชาย ดังนั้น เมื่อนิสิตหญิงได้มีโอกาสเข้ามาศึกษาในคณะดังกล่าวนี้ก็จะทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีกว่านิสิตชาย ดังนั้น สิ่งทำให้คณะกับเพศมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3. ผลการวิจัยในการหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในองค์ประกอบด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตรกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต พบว่า ประเภทของกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่สนใจมากที่สุด และ ประเภทของกิจกรรมเสริมหลักสูตรของฝ่ายศิลป์ และ วัฒนธรรมที่สนใจมากที่สุด มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในสถานศึกษานั้น นักการศึกษายอมรับว่าควรจัดขึ้นเพื่อให้นิสิตเกิดความเจริญในทุก ๆ ด้าน ซึ่งนอกเหนือไปจากตำราวิชาการ นอกจากนี้แล้วนักการศึกษาก็ได้ถือว่า กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่จัดขึ้นในสถานศึกษานั้นเป็นบูรณาการทางการศึกษาอย่างหนึ่ง กล่าวคือ เป็นเครื่องเสริมให้หลักสูตรมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ประเภทของกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่สถานศึกษาจัดขึ้นนั้นมีหลายประเภท อาทิเช่น กีฬา ดนตรี และการแสดง ศิลปวัฒนธรรม คำล้นา วรรณศิลป์ การเมือง การต่างประเทศ การประดิษฐ์และออกแบบ บริการสังคม เป็นต้น ดังนั้น การที่นิสิตเลือกเข้าร่วมหรือให้ความสนใจในกิจกรรมประเภทต่างๆ ซึ่งอาจมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพราะกิจกรรมเสริมหลักสูตร แต่ละประเภทย่อมมีแนวนโยบาย มีการจัดที่แตกต่างกันไป

ข้อเสนอแนะ

1. จากผลการวิจัยที่ได้ทำไว้ได้ข้อคิดว่าน่าจะได้มีการศึกษาความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต โดยการนำตัวแปรหลายๆตัวมาประกอบกัน เช่น คณะ เพศ ลำดับที่เลือกของคณะที่ศึกษา จำนวนครั้งในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย โดยอาจจะใช้วิธีวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบหลายทาง
2. สำหรับผู้ที่สนใจในงานวิจัยในลักษณะนี้ อาจจะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับองค์ประกอบสภาพเศรษฐกิจและสังคมของครอบครัว องค์ประกอบด้านนิสิต องค์ประกอบด้านสถานศึกษา ในสถานบันอื่นๆ เพื่อให้ได้การสรุปที่กว้างขวางยิ่งขึ้น

3. จากผลการวิจัยนี้ จะเป็นแนวทางและข้อคิดสำหรับฝ่ายกิจการนิสิต ใน
การสวดกิจกรรมสำหรับนิสิต โดยให้คำนึงถึงประเพณีของกิจกรรมนิสิต

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย